

ρωτός ἵππος Δαρδαν. Θράκ. (Αἰν.): Παρουσιάσ'κι κι αὐτός με πρόσιν' φορεσιά καὶ με πρόσιν' γοργόνα (ἐκ παραμυθ.) Αἰν. Βγάξ' τὴ γοργόνα, μινεύει ἀπάν' 'ς αὐτὴ καὶ παγαίν' (μινεύει = καβαλλᾷ· ἐκ παραμυθ.) Δαρδαν. 3) 'Η φθεῖρ Πελοπν. ('Αρκαδ.) 4) Λίθος ὑπερμεγέθης, τερατώδης τὴν θέαν, προκαλῶν φόβον καὶ δέος Κύμ.

'Η λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γοργόνα Πελοπν. (Γαργαλ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γοργόνα Θράκ. (Ροδόπ.) Ν. Πολίτ., Παραδ., 1.228, Γοργόνες τά, Πόντ. ('Αμισ.)

γοργονάκι τό, Θράκ. (Αἰν. κ.ά.) — Λεξ. Βλαστ. 424.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γοργόνα.

'Ινδικὴ ὄρνις, ἐκ τῆς ὁμοιότητος προφανῶς πρὸς τὴν γοργόνα κατὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν, τὸ προβεβλημένον στῆθος καὶ τὰς φολιδωτὰς γραμμὰς τῶν πτερῶν ἐνθ' ἄν.: 'Ασμ.

'Αγόρας' ἓνα γοργονάκι

Θράκ.

γοργονᾶτος ἐπίθ. Εὐβ. (Βρύσ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γοργόνα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶτος.

'Ο εὐτραφής: "Ἐνα γοργονᾶτο μοῦρο.

γοργονείρεμα τό, Λεξ. Βλαστ. 391.

'Εκ τοῦ ἐπίθ. γοργός καὶ τοῦ οὐσ. ὄνειρεμα.

Ταχύ, γρήγορον ὄνειρον, ὅ,τι βλέπει τις καθ' ὕπνου ταχέως.

γοργόνι τό, Εὐβ. (Βρύσ. Κάρυστ. Πλατανιστ.) 'Ηπ. Θράκ. (Αἰν. Διδυμότ.) 'Ιθάκ. 'Ιος Κάλυμν. Κύθν. Λέσβ. (Μυτιλήν.) Στερελλ. ('Αράχ. Λεβάδ.) — Ν. Πολίτ., Παραδ., 260.1107 Δ. Βερναρδ., εἰς ἐκδ. Εὐριπ. 1.64 Α. Προβελ., Ποιήμ., 96 Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 84 Κ. Παλαμ., Δωδεκάλ. Γύφτ.², 99 — Λεξ. Βλαστ. 487 γοργόνι Εὐβ. (Κάρυστ. κ.ά.) γοργόν' Θράκ. ('Αδριανούπ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.) βοργόνι Κάμπ. Κάσ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γοργόνα κατὰ τύπ. ὑποκορ.

1) Τὸ τέκνον τῆς γοργόνας Λυκ. (Λιβύσσ.) — Δ. Βερναρδ., ἐνθ' ἄν. — Α. Προβελ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ. 487: Αἰνιγμ.

"Ασπρα μαῦρα τὰ γοργόνια | ξύλιμις οἱ μάγρις τους (τὰ μύρτα) Λιβύσσ. || Ποίημ.

"Οταν τὸ κῦμα τῆς νοτιᾶς θεόρατο
βρυχᾷται 'ς τ' ἀκρογιάλια σὰν γοργόνι,
'ς τίς λαγκαδιές ὁ ζευγολάτης ἤσυχος
τὸ λιολουσμένο του χωράφι ὀργώνει

Α. Προβελ., ἐνθ' ἄν. β) Κατὰ τὴν λαϊκὴν παράδοσιν βρέφος τερατώδες ἔχον τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γοργόνας καὶ διὰ τοῦ ὁποίου αἱ μητέρες ἐκφοβίζουσι τὰ τέκνα των Εὐβ. (Κάρυστ.) γ) Μεταφ., ἀνήσυχον, ἀεικίνητον καὶ δύστροπον παιδίον Εὐβ. (Κάρυστ.) 'Ιθάκ. 'Ιος Κάλυμν. Κύθν.: Κεῖν' ἡ φελούκα τοῦ καϊκιῦ εἶναι ἓνα γοργόνι κ' ἓνα πούπουλο 'Ιθάκ. δ) Εὐχαρι, χαριτωμένο παιδίον Στερελλ. (Καλοσκοπ.) ε) 'Ο εὐτραφής Εὐβ. (Βρύσ.): Κάτι γοργόνια πού ἔχει τσεῖνη ἢ μουριά (ἐνν. μούρα). 2) Βρικόλακας Κάλυμν.: Τῆς ἀερφῆς μας τὸ παιὶ εἶναι βοργόνι καὶ θέν νὰ μᾶς χαλάσ' ὅλα μας τὰ χτήματα (ἐκ παραμυθ.) 3) Κατὰ τὴν λαϊκὴν παράδοσιν ἀγροτικοὶ καλοὶ δαίμονες, ἥτοι ὠραῖοι καὶ φιλόπονοι νέοι Εὐβ. Στερελλ. ('Αράχ. Λεβάδ.) — Ν. Πολίτ., Παραδ.

1107 Δ. Λουκοπ., ἐνθ' ἄν.: Τὰ γοργόνια εἶναι ὁμορφα ἀγόρια, πού μένουν πάντα 'ς τὰ χωράφια, 'ς τ' ἀμπέλια καὶ 'ς τὰ καλλιεργημένα χτήματα (ἐκ παραμυθ.) 'Αράχ. Λεβάδ. || Φρ. Δουλεύει σὰ γοργόνι (ἐπὶ φιλέργου, φιλοπόνου) 'Αράχ. Τὰ γρήγορα βόδια τὰ ὀνομάζουν γοργόνια Δ. Λουκοπ., ἐνθ' ἄν. 4) 'Ο Ἰνδικὸς ὄρνις Θράκ. ('Ανδριανούπ. Αἰν. Διδυμότ.) Συνών. γάλλικα (εἰς λ. γάλλικοις), γάλλοπούλλα, γάλλοις, διάνοις, κοῦρκος, ἰνδιάνοις, μισίρα. α) Εἶδος τέττιγος 'Ηπ. Λέσβ. (Μυτιλήν.): Φρ. Λαλεῖ σὰν τὸ γοργόνι 'Ηπ. Συνών. σισιρίδα, τζιτζικας, τζιτζίκι, τσιτζιρας.

6) Εἶδος φυτοῦ Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

'Η μάντρα εἶν' ὁ ἀφίλωτος ὀχτρός μας.

τὴν πλατωσιὰ τοῦ κόσμου τὴ στενεύει,

στριγγλόχορτα φυτρώνουν καὶ γοργόνια

βλαστομανῶντας κάτου ἀπ' τὸν ἥσκιό τους.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γοργόν' Στερελλ. ('Αράχ.) Γιουργόνια τά, Στερελλ. (Ναύπακτ.)

γοργονιάζω 'Ανάφ. Μετοχ. βορβοριασμένη Ρόδ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γοργόνα.

1) 'Εξολοθρεύω, καταστρέφω 'Ανάφ.: Διὸ γυναῖκες γοργονιάσα. 2) 'Η μετοχ. βορβοριασμένη, ἡ λαίμαργος, ἀπληστος γυνὴ Ρόδ.: Φρ. "Ε τὴν βορβοριασμένη!

γοργονίδι τό, ἐνιαχ. βεργονὶ Σύμ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γοργόνα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδι.

Γοργόνι 1, τὸ ὅπ. βλ.

γοργόνικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γοργόν'κους Τῆν.

'Εκ τοῦ οὐσ. γοργόνα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

'Ο δαιμονικός, ὁ ἔχων τὰς ιδιότητας δαίμονος ἐνθ' ἄν.: Πιδὶ γοργόν'κου Τῆν. Συνών. βλ. εἰς λ. γοργόνα Β1β.

γόργονος ὁ, ἐνιαχ. βέργονος Σύμ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γοργόνα κατὰ τύπ. μεγεθ.

Μεγάλῃ γοργόνα Β1β, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γοργοξεβγάζω Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. ξεβγάζω.

Ταχέως ἀποβάλλω, ξεβγάζω τινὰ ἐκ τοῦ μέσου: 'Ασμ.

Θέ μου, κ' ἔπαρέ τονε, | γοργοξέβγαλέ τονε

γοργοξημερώνω Κρήτ. (Μαλάκ.)

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. ξημερώνω.

Μόνον τριτοπροσώπως, ξημερώνω γρήγορα: 'Ασμ.

Τὸ Θιὸ ἐπερικάλουνα νὰ γοργοξημερώσῃ.

γοργοξυπνώ Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. ξυπνώ.

Ταχέως, γρήγορα ξυπνώ: 'Ασμ.

Μ' ᾧ μαγερέφω, δὲ δειπνῶ, γγι ᾧ στρώσω, δὲ γοιμοῦμαι, κι ᾧ γοιμηθῶ, γοργοξυπνῶ, γιατί σ' ἀνεστοροῦμαι. 'Ανάθεμά σε ὡς μ' ἔκανες, κι ᾧ θέσω, δὲ γοιμοῦμαι κι ᾧ γοιμηθῶ, γοργοξυπνῶ κ' ἐσένα συλλογοῦμαι (ᾧ θέσω=ᾧν κατακλιθῶ).

